

Yêu Thương - Vi Duyên Giao Cảnh Thụy Nam Đường

Contents

Yêu Thương - Vi Duyên Giao Cảnh Thụy Nam Đường	1
1. Vi Duyên Giao Cảnh Thụy Nam Đường - Chương 1: Dâm Loạn Phòng Làm Việc 1	1
2. Vi Duyên Giao Cảnh Thụy Nam Đường - Chương 2: Dâm Loạn Phòng Làm Việc [2]	3
3. Vi Duyên Giao Cảnh Thụy Nam Đường - Chương 3: Dâm Loạn Phòng Làm Việc [3]	5
4. Vi Duyên Giao Cảnh Thụy Nam Đường - Chương 4: Dâm Đãng Bữa CƠM TRƯA 1	7
5. Vi Duyên Giao Cảnh Thụy Nam Đường - Chương 5: Dâm Đãng Bữa CƠM TRƯA 2	8
6. Vi Duyên Giao Cảnh Thụy Nam Đường - Chương 6: Điều Giáo Niệm Đạo	10
7. Vi Duyên Giao Cảnh Thụy Nam Đường - Chương 7: Hai Cái Miệng Đều Phải Đút Thật No Nga	11
8. Vi Duyên Giao Cảnh Thụy Nam Đường - Chương 8: Quả Mừng Giáng Sinh	13
9. Vi Duyên Giao Cảnh Thụy Nam Đường - Chương 9: Chuyện Cũ Đêm Đó	15
10. Vi Duyên Giao Cảnh Thụy Nam Đường - Chương 10: Huyết Dạ	17
11. Vi Duyên Giao Cảnh Thụy Nam Đường - Chương 11: Phóng Đãng Câu Dẫn	20
12. Vi Duyên Giao Cảnh Thụy Nam Đường - Chương 12: Phòng Tắm	21
13. Vi Duyên Giao Cảnh Thụy Nam Đường - Chương 13: Bồn Tắm Lớn	23
14. Vi Duyên Giao Cảnh Thụy Nam Đường - Chương 14: Đông Ái [1]	25
15. Vi Duyên Giao Cảnh Thụy Nam Đường - Chương 15: Đông Ái [2]	27

Yêu Thương - Vi Duyên Giao Cảnh Thụy Nam Đường

Giới thiệu

Thể loại: Hiện đại, 3P, huynh đệ, 2 x 1, cường công x nhược thụ, H toàn văn, điều giáo, ngược. Couple: Hiên Viên Bạc |

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/yeu-thuong-vi-duyen-giao-can-thuy-nam-duong>

1. Vi Duyên Giao Cảnh Thụy Nam Đường - Chương 1: Dâm Loạn Phòng Làm Việc 1

“Đương đương đương”, ba tiếng đập cửa có tiết tấu vang lên.

Hiên Viên Bạc nhíu mi, mở miệng dò hỏi: “Ai?”

Ngoài cửa, Hiên Viên Mộ nghe thanh âm anh hai luôn lạnh lùng nay lại pha thêm chút nhiệt tình bất thường, nhất thời hưng phấn đứng thẳng người, mặc dù đại ca che giấu tốt lắm, nhưng là đối với đệ đệ song bào thai cùng nhau lớn lên như hần mà nói, một chút khác thường đều dừng hòng tránh được lỗi tai của hần. Có thể làm cho anh hai phát ra loại thanh âm này, trừ em ấy ra không người nào khác.

Nghĩ đến đây, Hiên Viên Mộ trong đầu đã hiện ra cảnh tượng *** mỹ trong phòng, bản thân mình đến thật đúng lúc, Hiên Viên Mộ một bên cảm thán mình may mắn, một bên tận lực dùng thanh âm tỉnh táo trả lời: “Là em, anh hai, có thể vào không?”

“Chết tiệt!” Hiên Viên Bạc thầm mắng một tiếng, trên mặt lại giấu diếm thanh sắc, dùng thanh âm trầm ổn trả lời: “Vào đi.”

Hiên Viên Mộ khước môi gọi lên, đẩy cửa vào.

Phía trước cửa sổ sát đất khổng lồ, là bàn công tác bằng gỗ lim, Hiên Viên Bạc ngồi ở đằng sau cái bàn, vẻ mặt nghiêm túc nhìn văn kiện trên tay, gặp Hiên Viên Mộ tiến vào, cũng không thèm ngẩng đầu hỏi: “Có chuyện gì sao?”

Hiên Viên Mộ thu hồi ý niệm trong đầu, cúi đầu khụ một tiếng, “Vụ bê bối của chủ tịch tập đoàn Trương thị đã phát đến mấy tay phóng viên mỗi người một cuốn tạp chí lớn rồi, tin tưởng ngày mai giới truyền thông sẽ biết hết.”

Nghe vậy Hiên Viên Bạc dừng một chút, “Hảo, ngày mai cổ phiếu tập đoàn Trương thị nhất định sẽ xuống dốc, chú phải chú ý một chút.”

Nghĩ đến kế hoạch thu mua tập đoàn Trương thị đã tiến hành nửa năm cuối cùng cũng có thể kết thúc, Hiên Viên Bạc biểu tình trên mặt luôn khuyết thiếu, cũng lộ ra mỉm cười.

“Ôi, anh hai ngược lại thật vất vả a.” Nói xong chính sự, Hiên Viên Mộ liền bày ra bộ dáng hoa hoa công tử, hần bắt lấy một góc bàn làm việc, dùng sức một cái, đem bàn dời ra.

Cảnh tượng hương diễm đằng sau bàn làm việc làm cho Hiên Viên Mộ không khỏi chắc chắc ra tiếng.

Nguyên lai, đằng sau cái bàn nghiêm chỉnh đó, Hiên Viên Bạc ngồi ngay ngắn ở trên ghế, hai chân khê mở ra, một mỹ thiếu niên toàn thân không mảnh vải quỳ sát dưới bàn đang vùi đầu vào giữa hai chân Hiên Viên Bạc.

Thiếu niên thân thể đơn bạc bởi vì ánh mắt nhìn trắng trợn của Hiên Viên Mộ mà không ngừng run rẩy, nhưng là ngoài miệng cũng không dám có nửa điểm chậm trễ, môi anh đào ngậm lấy cự vật thô to dưới háng Hiên Viên Bạc, không ngừng mà phun ra nuốt vào, cự vật to hơn của người bình thường nhét đầy cái miệng nhỏ nhắn. Quy đầu đâm sâu vào yết hầu thiếu niên, kích thích lấy khoang miệng thiếu niên không ngừng phân bố ra nước bọt, bởi vì ngậm lấy cự vật không cách nào nuốt xuống, nước bọt liền thuận theo trong miệng chảy xuống cự vật dưới háng Hiên Viên Bạc, làm một mảng lông mu phía dưới đều bị nước bọt thấm ướt, bóng loáng, càng toát vẻ *** mỹ.

Thiếu niên trần trụi quỳ gối giữa hai chân Hiên Viên Bạc, hai tay bị thắt lưng trói buộc ở phía sau, thắt lưng ngoan độc ghì vào làn da thiếu niên, làn da tuyết trắng liền xuất hiện mấy vết máu loang lổ, làm cho thiếu niên trên người tản mát hơi thở khiến người ta nhìn vào chỉ muốn chà đạp.

“Đinh đinh đang đang...” Tiếng chuông nhỏ vang lên theo từng động tác phun ra nuốt vào cự vật trong miệng của thiếu niên mà lên xuống phập phồng thân mình. Nguyên lai, tại khuôn ngực bằng phẳng của thiếu niên, hai khóa anh đào sung huyết bị hai cái nhũ hoàn móc vào, dưới nhũ hoàn còn có một sợi dây nhỏ, cuối sợi dây treo một cái chuông đồng nhỏ nhỏ, chuông đồng tuy rằng không lớn, nhưng là phân lượng cũng không nhẹ, lôi kéo hai khóa anh đào hồng nhuận sưng muốn toát ra máu, thiếu niên thân mình mỗi một lần phập phồng, dây nhỏ vốn vì tác dụng của quán tính mà mang theo chuông đồng lắc lư, nhũ hoàn cũng theo đó tra tấn hai khóa anh đào.

“Ồ ô...” Có lẽ là vì đau đớn, có lẽ là vì hổ thẹn, thiếu niên trong cổ họng phát ra tiếng rên rỉ, nhưng bị Hiên Viên Bạc vài lần thẳng lưng va chạm phá thành mảnh nhỏ.

Tựa vào ghế, Hiên Viên Bạc âu phục giày da, ngay cả caravat đều hoàn hảo, toàn thân cao thấp chỉ có khóa kéo quần khai mở, lộ ra cự vật dữ tợn dưới háng. Cùng hấn ngược lại là, thiếu niên quỳ gối giữa hai chân hấn, trần như nhộng, trên mặt mang theo biểu tình lã chã chực khóc mê người. Hai người tương phản to lớn, làm cho cảnh tượng càng thêm *** loạn không chịu nổi.

Vốn là một nơi làm việc nghiêm túc, lại trình diễn cảnh tượng lửa nóng như thế.

Nhìn đến một phen cảnh tượng hương diễm này, Hiên Viên Mộ bụng dưới dâng lên một luồng nhiệt lưu, dã thú ngủ đông dưới háng cũng nhanh chóng tỉnh giấc, Hiên Viên Mộ không chút do dự đem khóa quần kéo ra, đem dã thú hùng hực cương cứng phóng ra.

2. Vi Duyên Giao Cảnh Thụy Nam Đường - Chương 2: Dâm Loạn Phòng Làm Việc [2]

Kéo khóa quần xuống, Hiên Viên Mộ cứ như vậy bước tới, dã thú giữa hai chân không ngừng cao thấp lắc lư, hấn đi đến phía sau thiếu niên, bàn tay lửa nóng to lớn phủ lên cái mông yêu kiều. Thiếu niên đang khẩu giao cho Hiên Viên Bạc, cảm nhận được hơi thở xa lạ đột kích phía sau, động tác trong miệng không tự chủ được chậm lại. Hiên Viên Bạc đang hưởng thụ khoang miệng ẩm áp ẩm ướt của thiếu niên nhũ mào, bàn tay to xoa đầu thiếu niên, dùng sức ép xuống dưới.

“Ồ ô...” Vốn đã bị cự vật Hiên Viên Bạc nhét đầy cái miệng nhỏ nhắn, động tác kia của Hiên Viên Bạc làm thiếu niên bị bắt nuốt càng sâu, cả người thiếu niên run rẩy đứng lên, cậu có một loại ảo giác dường như ngũ tạng lục phủ đều bị cự vật của nam nhân này đâm xuyên qua. Khuôn mặt thiếu niên vùi dưới háng nam nhân, miệng mũi bị cự vật cùng lông mu ngăn chặn, loại cảm giác hít thở không thông làm cho thiếu niên toàn thân căng thẳng, thân thể khó chịu giãy dụa lấy nhưng không cách nào thoát khỏi bàn tay Hiên Viên Bạc đang ấn trên đỉnh đầu. Hầu kết dồn dập chuyển động lên xuống, muốn đạt được nguồn không khí trân quý, nhưng là khoang miệng không ngừng run rẩy co rút cùng cái lưỡi linh hoạt hốt hoảng làm cho cự vật như muốn đẩy ra ngoài ngược lại lại mang đến cho người ta cảm giác càng sáng khoái, Hiên Viên Bạc luôn kiểm chế bản thân cũng không tự chủ được hơi hơi ngẩng đầu lên, nheo mắt, trên mặt mang theo chút biểu tình mất hồn.

Thấy lực chú ý của thiếu niên hoàn toàn bị anh hai đoạt đi rồi, Hiên Viên Mộ có chút ghen ghét, khóe môi hấn lộ ra nụ cười tà nịnh, ngón trở thon dài bất thành linh đâm vào cúc huyết thiếu niên. Cảm nhận được

nóng bỏng cùng ướt át bên trong cơ thể thiếu niên, đôi mắt đào hoa hơi nheo lại, ngón trở xâm nhập bên trong thiếu niên cong lên, bắt buộc thiếu niên nâng lên cánh móng, càng thuận lợi cho hắn thưởng thức đóa hoa cúc mê người kia.

“Anh hai, hưởng thụ một chút được rồi, anh muốn giết chết em ấy sao?” Bởi vì hít thở không thông, toàn thân thiếu niên căng thẳng, ngón trở bị cúc huyết thiếu niên kẹp đến phát đau, Hiên Viên Mộ không khỏi nói lời khuyên can.

Hiên Viên Mộ nói một câu làm Hiên Viên Bạc đang thất thần tỉnh táo lại, hắn cúi đầu phát hiện thiếu niên bởi vì hít thở không thông, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch, đôi môi mềm mại nguyên bản hồng nhuận cũng biến thành tái nhợt, bàn tay đặt trên đỉnh đầu thiếu niên vội vàng nói lỏng ra, cự vật dưới háng cũng thoáng thối lui ra một chút.

Cuối cùng cũng có thể hô hấp, thiếu niên từng ngum từng ngum thở dốc, cái lưỡi mềm mại không ngừng đảo qua đầu đỉnh nhạy cảm. Hiên Viên Bạc bị loại câu dẫn như có như không này khiêu khích hai mắt nổi lên hồng quang, hắn mạnh đứng lên, ghé dựa phía sau bởi vì động tác mạnh bạo của hắn mà lật ngửa trên mặt đất.

Hiên Viên Bạc đứng lên, thất lưng mạnh mẽ đẩy đưa, cự vật trong miệng thiếu niên không ngừng rút ra đâm vào, mỗi một lần đều sáp nhập thật sâu đụng tới yết hầu thiếu niên.

Thiếu niên còn chưa kịp hít được bao nhiêu không khí, liền bị động tác của Hiên Viên Bạc làm trợn trắng cả mắt, nước mắt không thể kiềm nén chảy dọc hai bên gò má.

Rút ra cắm vào giằng co không biết bao lâu, thiếu niên chỉ cảm giác toàn bộ cánh môi mình đều chết lặng, Hiên Viên Bạc lại thêm vài cái hung hăng sáp nhập, mới đưa tinh hoa toàn bộ bắn vào trong miệng thiếu niên, dịch thể vừa đậm mùi vừa nóng bỏng trực tiếp bắn vào thực quản thiếu niên, ngay cả nội tạng cũng muốn nóng đến phát bỏng.

Hiên Viên Bạc thở dốc lưu luyến đem dục vọng vừa mới phát tiết đã nhỏ lại năm phần từ trong khoang miệng ẩm nóng rút ra, cả người thiếu niên vô lực mất đi chỗ dựa, ngã người nằm sấp trên sàn nhà.

Cự vật thối lui ra khỏi khoang miệng có vẻ có chút mất tinh thần, mặt trên còn dính nhũm bạch trọc cùng nước bọt của thiếu niên, Hiên Viên Bạc nắm lấy cằm thiếu niên, đem dục vọng chạm nhẹ đôi môi sưng đỏ kia, đầu đỉnh ái muội ma sát lấy cánh môi mềm mại.

Thiếu niên hiểu ý hé miệng, cái lưỡi phấn nộn linh hoạt nhút nhát thăm dò, đem bạch trọc cùng nước bọt lây dính trên dục vọng Hiên Viên Bạc liếm không còn một mảnh.

Trong lúc “rửa sạch” chính mình, dục vọng Hiên Viên Bạc bởi vì cái lưỡi non mềm của thiếu niên lại lần nữa hồi phục, lại một lần oai phong hùng dũng khí phách hiên ngang lộ ra tư thái của kẻ xâm lược.

3. Vi Duyên Giao Cảnh Thụy Nam Đường - Chương 3: Dâm Loạn Phòng Làm Việc [3]

Mắt thấy anh hai đã giải thoát một lần, nhưng vẫn tiếp tục chuẩn bị tái chiến, Hiên Viên Mộ đã vật giữa hai chân cứng rắn như thiết đối thiếu niên được cái này mất cái khác rất là bất mãn, ngón tay ở bên trong thiếu niên bắt đầu làm loạn lên, thỉnh thoảng lại uốn cong trên chọc, ngón tay thăm dò vào chỗ sâu trong cúc huyết, trong lúc lơ đãng đụng phải một vật mềm mềm nổi lên.

Ngón tay Hiên Viên Mộ vói vào sâu bên trong nhấn vật mềm mềm ấy một cái, thân mình đơn bạc của thiếu niên mẫn cảm run lên, móng nhỏ vụn vụn, trong miệng một mặt thừa nhận cự vật Hiên Viên Bạc rút ra cắm vào, một mặt nhỏ giọng phát ra tiếng cầu xin tha thứ: “Không... Ô... Quá sâu... Ah ân, sẽ, sẽ... Hư mất... Ô a...”

Hiên Viên Mộ mày kiếm hơi hơi xéch lên, nhìn về phía Hiên Viên Bạc.

Hiên Viên Bạc tà tứ cười, cúi người, vuốt ve lấy tấm lưng trần truồng của thiếu niên, bàn tay to lửa nóng dần đi xuống dưới rồi lại đổi hướng vòng qua phía trước, phủ trên bụng thiếu niên, hơi hơi dùng lực đè xuống, thiếu niên lập tức giống như con cá bị vớt lên bờ mà không ngừng co quắp, móng nhỏ vụn vụn càng thêm kịch liệt.

Ánh mắt Hiên Viên Mộ thuận theo tay Hiên Viên Bạc nhìn đến bụng thiếu niên, lúc này hắn mới phát hiện, dưới thân thể gầy yếu của thiếu niên, là cái bụng to tròn giống như bụng phụ nữ mang thai ba bốn tháng, thân hình thiếu niên theo mỗi lần bàn tay to của Hiên Viên Bạc ở trên bụng đè xuống là mỗi lần kịch liệt giãy dụa lấy, trong miệng phát ra thanh âm rên rỉ đau đớn.

“Đây là cơm trưa của em ấy nha.” Hiên Viên Bạc vừa cười một mặt ôn hòa nói, vừa dùng lực đè bụng thiếu niên, đồng thời hạ thân dùng sức đẩy một cái, cự vật hung hăng cắm vào chỗ sâu yết hầu thiếu niên, hưởng thụ toàn thân thiếu niên run rẩy thở dồn dập làm khoang miệng sít chặt.

“Cơm trưa? Tiểu Hi nói cho anh ba nghe, cơm trưa của em có cái gì vậy?” Hiên Viên Mộ một bên dùng ngón tay đùa bỡn lấy hậu huyết thiếu niên, một bên hài hước hỏi.

Bị cự vật trong miệng cắm sâu đến trợn trắng cả mắt thiếu niên căn bản vô lực để ý tới lời Hiên Viên Mộ hỏi, nhưng thật ra Hiên Viên Bạc nghe được sau đó dùng động tác rút ra cắm vào, đem dục vọng hung ác từ trong miệng thiếu niên rút ra.

Thiếu niên thất thần nhìn Hiên Viên Bạc, ánh mắt mê mang, cái miệng nhỏ nhắn vẫn luôn bị cự vật nhồi nhét hơi hơi mở ra, nước bọt không kịp nuốt xuống theo khóe miệng chảy xuống.

Hiên Viên Bạc trù mến dùng khăn giấy lau chùi hết nước bọt bên khóe miệng thiếu niên chảy ra, từ trong ngăn kéo bàn làm việc lấy ra một cái khay đựng thức ăn hình con Snoopy dành cho súng vật, đặt phía sau cái móng nhỏ của thiếu niên đang nhổng lên thật cao kia. Hai tay Hiên Viên Mộ nắm lấy hai chân mảnh khảnh của thiếu niên, dùng sức tách ra hai bên, hai chân thiếu niên liền mở to quỳ xồm xuống khay thức ăn kia, hậu huyết vừa vụn nằm trên miệng khay.

Thiếu niên bởi vì hai huynh đệ ánh mắt nóng hừng hực nhìn chòng chọc chỗ tư mật của bản thân mình mà hổ thẹn mặt đỏ tai hồng, hai chân tuyết trắng có chút run run.

Bàn tay Hiên Viên Mộ không hảo ý phủ trên cái bụng nhô lên của thiếu niên, làm thiếu niên nhạy cảm hổ thẹn rên rỉ, tiếp đến bàn tay lại chụp lấy mông nhỏ trắng trẻo mềm mại, đánh vài phát lên hai cánh mông, thanh âm phát ra cực kỳ giống nam nhân đấu tranh anh dũng đang cười trên người mình, thanh âm hàm chứa *** làm thiếu niên ngượng ngùng toàn thân đều nổi lên đỏ ửng, làn da trắng nõn làm thú tính Hiên Viên Mộ càng thêm dâng trào, bàn tay đang đánh hai cánh mông lại dần chuyển sang nhẹ nhàng vuốt ve, đem mông nhỏ thiếu niên tùy ý nặn thành đủ loại hình dạng, mông nhỏ rất nhanh nóng rát một mảnh, từ nguyên bản trắng nõn liền biến thành màu đỏ. Thiếu niên vừa thẹn vừa đau nước mắt trong suốt không tự chủ được chảy xuống.

Hiên Viên Bạc ngăn Hiên Viên Mộ lại, hắc ngời xồm xuống, hôn lên cái trán trơn bóng của thiếu niên, trấn an nói: “Tiểu Hi ngoan ngoan, cho hai anh xem một chút cơ thể của em.”

Thiếu niên khóc nức nở dùng ánh mắt tràn ngập tin cậy nhìn Hiên Viên Bạc, khẽ gạt đầu, mở rộng hai chân, xiết lấy vòng bụng, nhịn xuống xấu hổ trong lòng, sử dụng khí lực toàn thân đem thứ bên trong hậu huyệt đi ra ngoài.

“Ồ... Ân... A...” Bởi vì dùng sức, khuôn mặt nhỏ nhắn của thiếu niên nhất thời nghẹn đến đỏ bừng, hàm răng gắt gao cắn lấy cánh môi mềm mại, thỉnh thoảng phát ra rên rỉ non nớt làm người ta miên man không ngớt.

Mắt thấy cục huyết do có vật thể bên trong mà đã giống như cái miệng hé mở ra, nhưng là thiếu niên bối rối, nên cũng không dễ dàng gì mà đẩy ra ngoài, thiếu niên trải qua nỗ lực đều thất bại liền lao lực, đáng thương hề hề quay sang Hiên Viên Bạc quang ánh mắt cầu cứu.

Hiên Viên Mộ bất mãn hừ lạnh một tiếng, rước lấy Hiên Viên Bạc cười khế, hắc vỗ vỗ bả vai em trai, hỏi: “Một người đùa cợt bức ép cùng một người chìa tay giúp đỡ thỏa đáng, người nào có thể trở thành một chủ nhân rất tốt tràn ngập uy tín?”

Hiên Viên Mộ khinh thường hất tay Hiên Viên Bạc ra, nhưng vẫn là tới gần thiếu niên, dùng dục vọng chính mình một chút cọ cọ lên cục huyết thiếu niên, đầu đỉnh nhạy cảm rất nhanh phân bố ra chất lỏng trong suốt. Hiên Viên Mộ đem dã vật ma sát cục huyết thiếu niên, niêm dịch đầu đỉnh tiết ra làm ướt cục huyết, phát ra từng tiếng ái muội nhấp nháy.

Hiên Viên Mộ bối rối không sai biệt lắm, liền đem dã vật rút ra, bàn tay nhẹ nhàng vuốt ve bụng dưới thiếu niên từ trên xuống dưới, từng cái từng cái một, thiếu niên không tự chủ dựa theo tiết tấu bàn tay vuốt ve mà dùng lực, cục huyết khi đóng khi mở, cuối cùng một cái trứng nẩy màu hồng nhạt từ trong cục huyết lộ đầu ra.

4. Vi Duyên Giao Cảnh Thụy Nam Đường - Chương 4: Đêm Đắng Bữa Cơm Trưa 1

“A...” Tay Hiên Viên Mộ dùng sức đè xuống, thiếu niên hét lên một tiếng, bụng quặn lên co quắp một chút, trứng nhảy màu hồng theo hậu huyết rơi ra, vừa vặn rớt xuống khay thức ăn đặt dưới sàn nhà.

Hậu huyết mất đi vật ngăn chặn, vật gì bên trong dưng đạo đều tranh giành nhau mà trào ra ngoài, quả nho tròn tròn, anh đào ngọt ngào, đều chen lấn đến mức muốn rách luôn cả cây quýt cánh hoa... hỗn hợp các loại hoa quả cùng dịch ruột non dưng đạo tiết ra, từ trong hậu huyết thiếu niên, nhỏ giọt rơi xuống khay thức ăn sũng vật.

“Ồ... Ân ha...” Thiếu niên bởi vì giải thoát khoái cảm mà không ngừng phát ra tiếng rên rỉ bao hàm xuân ý.

“Aha, ” Hiên Viên Mộ cười nói, “Cơm trưa hôm nay của Tiểu Hi là salad trái cây à.”

Hiên Viên Mộ ngón tay thon dài thăm dò vào hậu huyết thiếu niên

quấy nhiễu bên trong, sau lại oán giận nói: “Anh hai cũng keo kiệt quá đi, thế nào không cho cơm trưa salad của Tiểu Hi thêm một chút tương a.”

Mặc dù có xuất ra, nhưng là không ít hoa quả vẫn còn trong hậu huyết, bụng vẫn như cũ phồng lên, cửa huyết lại bị ngón tay Hiên Viên Mộ ngăn chặn, móng nhỏ thiếu niên phát tiết mới được một nửa nên khó chịu giãy dụa, trong miệng đáng thương hề hề nỉ non rên rỉ.

Từ trong khay thức ăn Hiên Viên Mộ cầm lấy quả anh đào tròn tròn, nhét lại vào hậu huyết thiếu niên, dục vọng nóng rực giữa hai chân liền hấp tấp thay thế ngón tay, để ở cửa huyết, thắt lưng mạnh mẽ đẩy một cái, dã thú liền hung hăng xông vào dưng đạo ẩm áp sát chặt của thiếu niên, Hiên Viên Mộ sáng khoái thở dài một tiếng, dốc hết toàn lực, mạnh mẽ trều sấp.

“Xì xì”, tiểu huyết chặt vật phun ra nuốt vào dã vật, hoa quả bên trong dưng đạo bị tràng đạo hai bên co giật cùng dã vật không ngừng rút ra cắm vào làm cho vỡ tan ra. Mỗi một lần rút ra cắm vào đều mang theo tiếng nước *** dâng.

“A... Ân... Không, ô...” Dưng đạo vốn đã bị nhét đầy, giờ lại bị ép nuốt vào vật cứng thô to, thân thể thiếu niên căng thẳng, giống như con mồi bị đóng đinh dính chặt ở trên thớt, phí công giãy dụa lấy. Mỗi một lần xâm nhập đều đem đến cho thiếu niên ảo giác như bị xỏ xuyên qua người, trong cổ họng buồn nôn, thiếu niên hoảng sợ tròn mắt, sợ một giây sau sẽ có anh đào hoặc là nho bị dã vật đâm mạnh một cái liền từ trong cổ họng nôn ra ngoài.

“Ồ... Oa... Muốn, muốn hồng mắt...anh ba... Đâm hồng rồi...” Thiếu niên sợ hãi, nức nở, từng giọt nước mắt lăn tròn bên hai gò má, trong cổ họng thỉnh thoảng lại nôn khan.

Hiên Viên Mộ bị bộ dáng đáng thương của thiếu niên kích thích càng thêm điên cuồng, thắt lưng mạnh mẽ

hết như động cơ hoạt động không ngừng, đem thiếu niên đâm đến cả người xụi lơ, mắt thấy thiếu niên tê liệt ngã xuống đất, đã vật trượt ra khỏi hậu huyết sưng đỏ, Hiên Viên Mộ gầm nhẹ một tiếng, bàn tay to nắm lấy vòng eo thiếu niên, một bên dùng sức thẳng lưng một bên giữ lấy thiếu niên, làm cho hậu huyết thiếu niên va chạm hướng vào đã vật bản thân mình, hai bên dùng lực, đã vật càng dễ dàng xâm nhập vào sâu bên trong, thiếu niên không thể chịu được nữa khóc nháo lên, nhưng là mọi tiếng khóc than rống đều bị đã vật hung hăng đâm đến mức phá thành từng mảnh nhỏ rên rỉ.

Nhìn đến thiếu niên khóc thật sự đáng thương, Hiên Viên Bạc ngồi xổm xuống trùi mền lau đi nước mắt thiếu niên, ở bên tai thiếu niên, âm thanh mang theo từ tính mê hoặc nói, “Tiểu Hi ngoan ngoãn, anh hai yêu em.”

Câu nói kia giống như một loại thần chú, thiếu niên ngoan ngoãn nhin xuống ý niệm muốn khóc, chân cổ găng mở rộng ra, thừa nhận đâm chọc ở phía sau, thỉnh thoảng hậu huyết lại co rút lấy lòng đã vật hưng phấn trong người.

Hiên Viên Mộ nhìn Hiên Viên Bạc liếc mắt một cái, muốn nói cái gì đó, lại bị thiếu niên kẹp một cái, lập tức đầu óc như muốn nhũn ra, cúi người nằm sấp xuống, cười ở trên thân thiếu niên, giống như đã thú *** cắm vào dưới thân thiếu niên.

Nhìn một màn *** loạn trước mắt này, cự vật Hiên Viên Bạc cũng không chịu thua vờn vai ngắc đầu vận sức chờ phát động. Nhưng cuối cùng lại không nhận được đem dục vọng cứng nóng cắm vào cái miệng nhỏ của thiếu niên.

Hai anh em người trước người sau đồng loạt cắm vào hai cái miệng của thiếu niên, đại não thiếu niên trống rỗng, dường như cả thế giới đều đã biến mất, chỉ còn lại hai cự thú đang tàn sát bữa bãi trong hạ thân mình, thiếu niên bị cắm vào liên tục vô lực rên rỉ, dường như cả người đã biến thành một thứ đồ chơi mặc cho hai anh em phát tiết thú tính, khoái cảm quỷ dị cuốn tới, ở sâu trong nội tâm thiếu niên dâng lên một cổ khát vọng muốn bị phá hư hoàn toàn cho xong...

5. Vi Duyên Giao Cảnh Thụy Nam Đường - Chương 5: Dâm Đăng Bữa Cơm Trưa 2

Một trước một sau liên tục cắm vào thân thể thiếu niên, hai anh em giống như đang chơi đấu trận vậy, người nào cắm vào chậm hơn một chút hoặc là người nào bắn ra trước thì người đó liền thua.

Cả hai đều vì sĩ diện mà đều ương ngạnh không chịu thua, ai cũng không chịu tước vũ khí đầu hàng trước, vẫn một mực ở trong cơ thể thiếu niên va chạm, thiếu niên bị hai cự thú trước sau đánh ập tới không biết làm sao, cả người như muốn hóa thành vũng nước mà mềm nhũn, thân thể mảnh khảnh theo từng đợt hai cự thú va chạm mà không ngừng lung lay.

Hiên Viên Bạc ở phía trước hưởng thụ cái miệng nhỏ nhắn của thiếu niên hai tay nắm lấy đôi vai gầy yếu kia, thắt lưng đẩy càng lúc càng nhanh, mỗi một lần va chạm đều xâm nhập sâu vào trong cổ họng thiếu niên, thiếu niên chỉ có thể tận lực dùng mũi để thở, tận dụng khe hở giữa các sợi lông mu rậm rạp của Hiên

Viên Bạc mà cố hấp từng ngụm không khí vào phổi, lại không ngờ hơi thở ẩm áp càng thêm kích thích cự vật trong miệng trưởng lớn hơn nữa.

Hiên Viên Mộ ở phía sau hai tay giữ lấy hai chân thiếu niên, dùng sức tách ra hai bên, dã thú khảm nhập thật sâu vào bên trong thân thể thiếu niên, tiểu huyết đã được “no căng”, mỗi một lần rút ra cắm vào đều mang theo tiếng nước phốc phốc *** dâng, nước hoa quả thơm ngát cùng dịch ruột non tiết ra hỗn hợp cùng một chỗ, dường như đã trở thành mị được độc nhất, làm dã thú Hiên Viên Mộ càng “ưỡn ngực đứng thẳng” hướng lên trời.

Cảm giác được côn thịt đâm vào hậu huyết vừa trưởng to thêm một vòng, thiếu niên ư ư nức nở một tiếng, cửa huyết đã bị kéo căng đến cực hạn, hoa quả thì cứ ra sức mà đảo lộn bên trong, khiến màng bích hai bên không nhìn được co rút lại, hoa quả bên trong lại không cách nào đẩy ra ngoài, hậu huyết bị tắc nghẽn tra tấn làm cho thiếu niên bất an giãy dụa không ngừng.

Dù sao Hiên Viên Mộ cũng còn trẻ, đương nhiên không thể so với Hiên Viên Bạc đã bắn một lần mà vẫn còn sung sức kia, thiếu niên không ngừng vận vẹo thân mình càng làm anh nhìn không được mà bắn ra.

“A, anh ba muốn bắn!” Hiên Viên Mộ gầm nhẹ một tiếng, bàn tay to dùng sức vỗ cánh móng tròn trịa của thiếu niên một cái, cánh móng trắng nõn bị hung hăng đánh mạnh một cái lập tức đỏ ửng lên, cơn đau làm thiếu niên càng dùng sức kẹp chặt lấy dã thú, Hiên Viên Mộ động thân một cái, dã thú đã nằm nguyên con trong hậu huyết thiếu niên, tinh hoa nóng bỏng không ngừng bắn vào màng bích mỡ cảm của thiếu niên.

Thiếu niên bị kích thích muốn rên rỉ, nhưng thanh âm muốn thoát ra lại bị cự vật Hiên Viên Bạc đỉnh một cái đẩy lại vào trong cuồng hòng, chỉ có thể ư ư phát ra mấy tiếng kêu đau đớn.

Hiên Viên Mộ đem dục vọng sau khi phát tiết rút ra, hậu huyết mất đi vật ngăn chặn căn bản không thể khép miệng lại được, hỗn hợp hoa quả bị tràng đạo ép chảy ra nước cùng dịch thể chen chúc nhau mà trào ra ngoài, toàn bộ đều chảy xuống khay thức ăn hình con Snoopy kia.

Thả ra toàn bộ làm thiếu niên thoải mái ngâm nga, phân thân phía dưới cũng lay động vài cái, đầu đỉnh phần nộn cũng nhìn không được rung động, lỗ nhỏ cũng không ngại mà rơi lệ càng lúc càng nhiều hơn.

“Tiểu Hi không ngoan nha.” Sau khi xuất tinh Hiên Viên Mộ có chút thất thần, trong chốc lát liền tỉnh táo lại, nhanh tay lẹ mắt một phen bóp chặt lấy gốc cây non nót đang muốn tiết ra của thiếu niên, khoái chí nhìn ngắm hai quả cầu căng tròn, lúc thì ôn nhu thả lỏng kích thích cậu, lúc thì tàn nhẫn không cho cậu bắn.

Bị kỹ thuật cao siêu của Hiên Viên Mộ đùa giỡn, thiếu niên chỉ có thể quanh quẩn giữa thiên đường và địa ngục, nước mắt lưng tròng nhìn hai người anh của mình, ánh mắt vô tội kích thích lấy Hiên Viên Bạc sức bền này giờ vẫn chưa chịu bắn ra ngoài.

“Ồ *** dâng...” Hiên Viên Bạc luôn luôn đối vẻ mặt này của thiếu niên mà giơ tay đầu hàng, đại lực rút ra cắm vào vài cái, đem cự vật từ trong khoang miệng cậu rút ra, đầu đỉnh tím ngắt run run mấy cái, chất dịch trắng đục liền theo lỗ nhỏ tiết ra, phun tung toé trên mặt thiếu niên...

Hai người sau khi phóng thích thoải mái liền rút khăn giấy lau sơ người vài cái, kéo khóa quần lên, vẫn là một bộ dáng quý công tử hào hoa phong nhã. Mà thiếu niên, thân mình xụi lơ ở trước mặt hai người, cả người trần trụi, hậu huyệt sưng đỏ không ngừng khép mở, thỉnh thoảng còn có chút chất nhầy chảy ra, phân thân non nớt lại không biết làm sao để phóng thích, mang theo vẻ mặt mê mang, cái lưỡi phấn nộn thỉnh thoảng thăm dò liếm láp chất dịch trắng đục từ trên mặt chảy xuống hai bên mép.

6. Vi Duyên Giao Cảnh Thụy Nam Đường - Chương 6: Điều Giáo Niệm Đạo

Thiếu niên ngã người xụi lơ nằm trên thảm, làn da trắng nõn nằm trên tấm thảm màu đỏ càng thêm mê người, ấu nha chưa được phóng thích vẫn còn run rẩy, bởi vì hai tay bị thắt lưng trói buộc ở phía sau, thiếu niên không cách nào tự an ủi, thân mình khó nhịn giấy dựa lấy, cố gắng đem ấu nha ma sát càng nhiều trên tấm thảm thô ráp.

Hiên Viên Bạc từ trong túi quần âu lấy dụng cụ điều giáo niệm đạo ra, ngồi xổm xuống, đem đầu dây có thể điều chỉnh đường kính trùng vào gốc ấu nha của thiếu niên, gắt gao buột chặt, rồi sau đó cầm lấy đầu dây có gắn cây kim loại vừa dài vừa mảnh, cẩn thận tách bao đầu đỉnh ra hai bên, lộ ra cái lỗ nhỏ nhỏ bên trong, đỉnh kim cứ thế mà chậm rãi cắm vào niệm đạo thiếu niên.

Dục vọng sắp được phát tiết lại bị kim nhỏ ngăn chặn, thiếu niên hét lên một tiếng, giãy giụa càng thêm kịch liệt, sợ thương tổn đến niệm đạo yếu ớt của thiếu niên, Hiên Viên Bạc đang đẩy kim vào lập tức liền dừng lại. Bên kia Hiên Viên Mộ vươn tay ra gìm chặt lấy thiếu niên không cho cậu giãy giụa.

“Anh...Anh... Khó chịu...” Thiếu niên nghẹn ngào cầu xin, dục vọng trong lòng càng không ngừng nhiễu loạn.

Hiên Viên Bạc hôn trán thiếu niên một cái, trấn an nói: “Tiểu Hi ngoan, lập tức sẽ tốt thôi, Tiểu Hi còn nhỏ, bắn nhiều quá không tốt cho thân thể đâu.” ==

Đôi mắt thiếu niên sưng đỏ, thút tha thút thít gật đầu.

Bộ dáng khả ái như vậy làm Hiên Viên Mộ không nhịn nổi vươn tay xoa nhẹ đỉnh đầu thiếu niên.

Được thiếu niên cho phép Hiên Viên Bạc từ từ tiếp tục động tác, kim càng về phần gốc càng to, gốc kim này đường kính cũng tới 8 millimet, đem mã mắt thiếu niên căng đến cực hạn.

[mã mắt: lỗ nhỏ đi tiểu ấy]

Kim loại lạnh như băng tiến vào bên trong ấu nha cương cứng của thiếu niên, đem mọi dịch thể đang vận sức chờ phát động đẩy lui trở về, hai khóa tinh hoàn nhỏ nhỏ vì chứa quá nhiều dịch thể mà no căng. Thiếu niên nỗ lực nhẫn nại loại cảm giác kích thích này nước mắt lại không tự chủ tuôn càng lúc càng nhiều.

Hiên Viên Mộ liếm liếm khoe mắt thiếu niên, một giọt chảy ra liền lập tức liếm liếm nuốt vào miệng, đầu lưỡi dần dần đi xuống chạm lên cánh môi thiếu niên, cánh lưỡi giáo hoạt thăm dò vào bên trong, trêu đùa cái lưỡi non mềm kia, mút lấy, đảo quanh, đẩy nhau, rồi lại khê cắn...Kỹ thuật hôn vừa đa dạng vừa vô cùng cao siêu đem thần trí thiếu niên toàn bộ đều nuốt ra.

Hiên Viên Bạc nhân cơ hội này đem kim loại dài hơn mười cm toàn bộ đẩy vào chỗ sâu niệu đạo thiếu niên, thân mình thiếu niên run run một cái, miệng nhỏ chưa kịp hét lên liền bị Hiên Viên Mộ một ngụm hôn lấy, nước bọt không kịp nuốt thuận theo khoe miệng chảy ra hai bên càng lúc càng nhiều.

Kim loại hoàn toàn đều đi hết vào bên trong mã mắt thiếu niên, tại lỗ niệu đạo chỉ lộ cái đầu kim tròn tròn sáng bóng, Hiên Viên Bạc đem đầu dây kim loại thắt vào gốc ấu nha của cậu.

“Tốt lắm.” Hiên Viên Bạc như vừa làm xong việc lớn thở dài một hơi, đứng dậy vỗ vỗ đỉnh đầu thiếu niên, “Tiểu Hi có thể ăn cơm rồi.”

Hai chân thiếu niên dùng sức, ngồi quỳ trên thảm trải sàn, cánh móng sừng đỏ nâng lên thật cao, “Tiểu Hi muốn... Ồ...”

Hai ngón tay Hiên Viên Bạc song song sáp nhập vào hậu huyết thiếu niên ngắt lời cậu, hậu huyết còn ướt át nhanh chóng ngậm lấy ngón tay hắn, nội bích tham lam không ngừng mấp máy, giống như cái miệng nhỏ nhắn của trẻ con đang mút lấy ngón tay ngọt ngào đầy hương kẹo của hắn.

Ấu nha mang theo dụng cụ điều giáo niệu đạo, niệu đạo bị kim loại kéo căng ra, vẫn luôn bảo trì lấy trạng thái cương lại không cách nào phát tiết, loại cảm giác nôn nóng này làm thiếu niên hóa thân thành *** thú đang trong thời kỳ động dục, cậu dẫn lấy nam nhân phía sau, mong muốn dựa vào hậu huyết để phát tiết dục vọng phía trước đang bị kìm chặt.

7. Vi Duyên Giao Cảnh Thụy Nam Đường - Chương 7: Hai Cái Miệng Đều Phải Đút Thật No Nga

“Xì xì...” Ngón tay không ngừng đảo quanh ở bên trong tiểu huyết ướt át, nhưng là ngón tay cũng không thể lấp đầy hậu huyết tham lam sớm chiều đều bị dục vọng nam nhân dạy dỗ, thiếu niên khó nhịn giãy dụa lấy, trong miệng phát ra rên rỉ chưa thỏa mãn dục vọng: “Ồ... Muốn... Muốn...Tiểu Hi muốn cười ngựa...”

“Cơm nước xong xuôi rồi hãy chơi.” Hiên Viên Bạc rút ngón tay từ hậu huyết thiếu niên ra, vỗ nhẹ hai cánh móng thiếu niên, ý bảo cậu quỳ thấp xuống, rồi mới đem khay thức ăn hỗn hợp hoa quả cùng chất dịch ruột non vừa mới tiết ra đặt ở trước mặt thiếu niên.

Thiếu niên cúi rạp người cố gắng đè ép ấu nha đang đứng thẳng kia, cái lưỡi phấn nộn liếm láp hoa quả trong khay thức ăn, hết như tiểu miêu tham lam muốn nhắm nháp hết thức ăn trong bát. Dục vọng phía trước thì bị trói buộc, cái miệng nhỏ nhắn ở trên lại không ngừng hé mở liếm láp, khiến miệng nhỏ ở dưới cũng không ngại ngần mà cùng hé mở khát khao muốn được như cái miệng phía trên nhắm nuốt thật nhiều

thức ăn vào bên trong.

Hiên Viên Mộ thấy cả người thiếu niên trần trụi quỳ trên thảm đỏ đối khay thức ăn hỗn hợp hoa quả cùng dịch nam nhân tanh tanh kia ăn như thể món ngon mỗi ngày nuốt nuốt vào bụng, cũng không khỏi nhũu mảy lại, hần quay đầu nhìn về phía Hiên Viên Bạc.

Trên mặt Hiên Viên Bạc mang theo ý cười, kéo khóa quần âu xuống, lại một lần nữa thả cự vật cương cứng ra, đến gần thiếu niên trước mắt giống như một sủng vật nhu thuận đang nằm sắp ăn cơm, hai tay tách hai cánh móng cậu ra, dùng sức vuốt ve, cánh móng sừng đỏ lập tức càng đỏ hơn, đau đớn chuyển hóa thành khoái cảm khác thường làm cậu không nhận được ân a thở dốc.

“Tiểu Hi, chuyên tâm ăn cơm nha.” Hiên Viên Bạc một mặt giống đàn anh thân thiết dạy dỗ em trai dưới thân, một mặt đem cự vật thô tím đẩy mạnh vào hậu huyết thiếu niên.

Cảm giác được hậu huyết trống rỗng bị cự vật nam nhân đang cười trên người mình lấp đầy, thiếu niên vui mừng kêu một tiếng, miệng không kịp nhai nuốt khiến nước bọt chảy ra hai bên mép.

Cự vật đã bắn qua hai lần cũng không vội vàng động, chậm rãi hưởng thụ tiểu huyết ẩm áp gắt gao ngâm chặt lấy. Ngược lại thiếu niên vẫn chưa được giải phóng đã vội vàng lắc lắc cái eo, nội bích trơn nhẵn không ngừng phun ra nuốt vào lấy lòng ngâm lấy cự vật.

Hưởng thụ khoái cảm cự vật nam nhân mang đến, toàn bộ lực chú ý của thiếu niên đều tập trung ở hậu huyết, bất tri bất giác dừng ăn cơm. Hiên Viên Bạc thấy thế càng không muốn động, cự vật vẫn cứ tiếp tục ngủ đông trong cơ thể thiếu niên không chịu nhúc nhích.

Thiếu niên lập tức khó nhận đẩy đẩy cái eo về phía sau, chủ động dùng hậu huyết ma sát cơn thịnh trong cơ thể, lại bị Hiên Viên Bạc dùng tay đè xuống.

“Anh hai... Mau động... Tiểu Hi, Tiểu Hi, khó chịu quá...” Hiên Viên Bạc nhìn thiếu niên đang khóc lóc cầu xin mình, hi vọng cơn thịnh trong người thật nhanh rút ra cắm vào, hảo hảo uy no tiểu huyết *** đang đói khát.

“Tiểu Hi ngoan ngoan ăn cơm, anh hai mới thưởng cho em.” Hiên Viên Bạc thẳng lưng, cơn thịnh đỉnh động một cái, nhẹ nhàng chỉ bảo thiếu niên.

Thiếu niên nhu thuận tiếp tục liếm nuốt chất lỏng trong khay thức ăn, đầu lưỡi vừa chạm đến chất lỏng, cự vật phía sau liền thật sâu đỉnh vào, đầu lưỡi rút về, thì cũng là lúc cự vật tiến lui ra ngoài cửa huyết. Thiếu niên như hiểu được gì đó cái lưỡi liếm láp càng lúc càng nhanh, cự vật phía sau cũng dần dần thúc vào thật nhanh.

Trong phòng làm việc, tiếng “nháp nháp” liếm chất lỏng cùng tiếng “bành bạch” hai khóa cầu nam nhân kịch liệt đập vào móng thiếu niên lại hòa quyện vào nhau tạo thành một khúc nhạc xướng *** mĩ...

8. Vi Duyên Giao Cảnh Thụy Nam Đường - Chương 8: Quà Mừng Giáng Sinh

Khi thiếu niên đem toàn bộ hỗn hợp trong khay thức ăn nuốt hết vào bụng, thì Hiên Viên Bạc cũng đã đến cực hạn, hưng phấn bắn thật nhiều tinh hoa vào sâu trong tràng đạo thiếu niên.

Nội bích mẫn cảm bị hàng loạt dịch thể đánh vào làm thiếu niên run rẩy, ầu nha phía trước lay động vài cái, nhưng vẫn như cũ không cách nào đạt tới cao trào.

Hiên Viên Bạc rút dục vọng mềm nhuyễn kia ra, kéo phệch mơ tuya lên, thấy khay thức ăn trước mặt thiếu niên đã bị quét sạch không còn một mảnh, giống như khen thưởng mà vỗ vỗ đầu thiếu niên.

“Tiểu Hi thật ngoan, anh hai có quà cho em đây.”

Nói, hai tay ôm lấy hai đùi thiếu niên tách ra hai bên, ôm thiếu niên lên giống như đang cho trẻ con đi tiểu vậy, hai chân thiếu niên mở to khiến hậu huyết phía sau không cách nào khép lại được, dịch thể nam nhân vừa mới bắn vào cứ thế mà không ngừng tí tách nhỏ ra ngoài.

Hiên Viên Bạc ôm lấy thiếu niên, đi vào phòng ngủ bên trong phòng làm việc.

Cửa vừa mở, thiếu niên liền vui mừng kêu thành tiếng.

Ngay chính giữa phòng chính là một cây thông Noel to thật to, đèn màu chớp chớp, bông tuyết lấp lánh, các mẫu vật trang trí mang đậm khí tức của một mùa lễ Giáng Sinh đem căn phòng làm việc vốn dĩ một bộ nghiêm trang nay lại trở thành một căn phòng nhỏ ấm áp như trong các câu chuyện thần tiên phương tây mà người ta thường kể.

Hiên Viên Mộ đi theo hai người họ, đi đến dưới cây thông Noel, từ phía sau cây thông Noel lấy ra một hộp quà to thật to, nhẹ nhàng tháo chiếc nơ con bướm bằng gấm trên hộp ra, vách tường xung quanh hộp cứ thế mà ngã ra tứ phía, lộ ra món quà bên trong – một con tuần lộc gỗ a! [tương tự ngựa gỗ]

Thân con tuần lộc màu nâu, phía trên đầu còn có hai cái sừng to to, cái mũi đáng yêu màu đỏ, trên cổ còn đeo một cái chuông nhỏ màu vàng, đặc biệt hơn là, phần lưng con tuần lộc dùng để cho người ta ngồi lên lại xuất hiện một mắt xa lớn thô đen dựng thẳng lên trời, *** cụ như thế mà lại xuất hiện trên đồ chơi của trẻ em, dù có vẻ mâu thuẫn nhưng lại mang đến hứng thú cùng cảm quan kích thích mãnh liệt.

“Đây là quà giáng sinh cho em, Tiểu Hi thích không?” Hiên Viên Bạc cúi đầu hỏi.

Cậu khấn trương, tim không ngừng đập nhanh lấy, rất muốn nhanh chóng được thể nghiệm món quà mới nhận này.

Hiên Viên Bạc ôm thiếu niên từng bước một đi tới con tuần lộc, Hiên Viên Mộ đứng phía trước đó, hơi hơi cúi đầu, tóc mái dài che phủ đi ánh mắt hắn, không thể thấy rõ biểu tình trên mặt hắn lúc bấy giờ như thế nào.

Hiên Viên Bạc cũng không muốn để ý, ôm thiếu niên từ bên cạnh vòng qua hắn, đi đến bên cạnh tuần lộc, đem hậu huyết thiếu niên trong lòng nhắm ngay phân thân thô đen chậm rãi thả xuống, hậu huyết thiếu niên hưng phấn đóng mở, hỗn hợp dịch ruột non cùng một ít dịch thể chảy ra, dọc theo phân thân mát xa chảy xuống làm ướt cả một mảnh. Vừa tiếp xúc phân thân thô đen, hậu huyết liền tham lam nhắm nuốt vào bên trong, đến lúc phân thân toàn bộ đã đi vào, thì tiểu huyết cũng đã bị khuếch trương đến mức cực hạn, mỗi một nếp uốn đều bị căng ra, thậm chí thiếu niên còn cảm nhận được cảm giác bị xé rách bên trong, nhưng tiểu huyết đã sớm quen bị các loại vật phẩm này nọ nhồi nhét vào bên trong, nên đã tự động đem đau đớn cùng tâm tư hoảng hốt toàn bộ chuyển hóa thành *** dục, thất lực dùng lực, thân mình thiếu niên trước sau nảy lên mấy cái, làm tuần lộc gỗ chuyển động, phân thân cũng vì thế mà cao thấp ma sát lấy hậu huyết đói khát.

Nhìn thấy thiếu niên *** đang đùa bỡn lấy bản thân mình, Hiên Viên Mộ gắt gao nắm chặt tay, hắn xông lên muốn ôm lấy thiếu niên, nhắc cậu ra khỏi con tuần lộc.

Thiếu niên bất mãn giãy giụa kháng nghị: “Ồ...Tiểu Hi, muốn...”

“Em hạ lưu đến thế sao!” Hiên Viên Mộ bạo khởi gân xanh, biểu tình dữ tợn trên mặt hắn dọa thiếu niên sợ hãi không dám nhìn hắn.

Hiên Viên Bạc đi lên phía trước, đem Hiên Viên Mộ kéo ra, thiếu niên bị ôm ở giữa không trung liền mất đi điểm tựa, ngồi phịch xuống con tuần lộc, phân thân trong nháy mắt liền đâm thẳng vào bên trong, thiếu niên nhện không được lắc lắc đầu phát ra tiếng thét chói tai.

Hiên Viên Mộ còn muốn xông lên lần nữa nhưng lại bị Hiên Viên Bạc túm lấy đẩy ra ngoài, Hiên Viên Bạc xoay người trấn an Hiên Viên Mộ không được dọa đến thiếu niên, hắn đem tuần lộc kết nối với nguồn điện, tuần lộc lập tức nhanh chóng lắc lư.

Dương cụ đều đặn ra ra vào vào tiểu huyết, khiến thiếu niên hưng phấn kêu rên mãi không thôi, lập tức đem lý trí Hiên Viên Mộ mới vừa kinh động quảng đi thật xa.

[==” tưởng người này đã tỉnh ngộ rồi chứ]

Thấy thiếu niên tự nhiên chơi đùa, Hiên Viên Bạc thở dài một tiếng, xoay người đi ra ngoài.

“Không thể tiếp tục như vậy nữa!” Trong văn phòng Hiên Viên Mộ đi tới bên Hiên Viên Bạc nói, “Em ấy sẽ bị chúng ta hủy mất.”

“Em ấy đã bị chúng ta hủy từ lâu rồi.” Khác với ngữ khí kích động của Hiên Viên Mộ, Hiên Viên Bạc vẻ mặt cực kỳ trấn định, con ngươi sâu thẳm lại toát ra thần sắc bí ẩn.

Hiên Viên Mộ thất thần trong chốc lát, mới tiếp tục nói: “Vì thế chúng ta không thể mắc thêm lỗi lầm nữa, chúng ta phải nghĩ biện pháp vãn hồi sự sai lầm này!”

“Vãn hồi?” Hiên Viên Bạc trào phúng cười, “Vãn hồi thế nào? Nói cho em ấy biết hết mọi chuyện? Nói cho em ấy biết vì hận thù chúng ta đã thay nhau điều giáo em ấy? Nói cho em ấy biết đồ ăn không trộn dịch thể cũng có thể ăn được? Nói cho em ấy biết, anh trai kính yêu của em ấy vẫn luôn đối xử với em ấy như một tính nô hèn hạ *** đang? Nói cho em ấy biết chúng ta không cho em ấy ra ngoài căn bản không phải vì bảo hộ em ấy mà là vì tùy thời đều có thể thượng em ấy?”

Hiên Viên Mộ nổi gân xanh, cũng không biết nói gì phản bác hẳn.

Hắn chán nản gục xuống bàn làm việc, tự giễu nói: “Chúng ta đều sẽ xuống địa ngục.”

“Nếu như có thể giữ em ấy ở bên cạnh, cho dù có phải ở chốn địa ngục cũng chẳng sao cả.” Hiên Viên Bạc nhẹ giọng nói.

9. Vi Duyên Giao Cảnh Thụy Nam Đường - Chương 9: Chuyện Cũ Đêm Đó

Đây là một câu chuyện xưa thập phần cũ rích, chuyện bắt đầu từ một cái hiểu lầm đầy cầu huyết, cái hiểu lầm này trong các câu chuyện tiểu thuyết toàn là loại bị trúng xuân được mà phải lên giường cùng nam nhân, sau lại bị người ta ngộ nhận là có ý đồ bầu víu cảnh cao hoặc là bởi vì bộ dạng giống nhau mà phải ầm ỨC chịu làm kẻ thể thân hoặc là bị người vu oan giá họa mà không cách nào giải thích...

Đương nhiên cũng có chuyện giống thiếu niên xui xẻo này, từ nhỏ đến lớn đều phải sống ở cô nhi viện, thể trạng yếu kém, sống có chút khép kín, ánh mặt trời duy nhất đến thấp sáng sinh mệnh cậu nhỏ này duy nhất chính là bác trai mỗi tháng đều sẽ mang theo đồ chơi cùng đồ ăn vặt tới thăm cậu, nhưng mà một ngày nọ cậu nhỏ đứng ở cửa cô nhi viện chờ đợi, đợi mãi vẫn không thấy bác trai tốt bụng ngày trước mới hứa hẹn đem quà mừng sinh nhật cậu đến.

Ba ngày sau đó, cậu đã được anh em nhà Hiên Viên nuôi dưỡng.

Thiếu niên ôm chặt con gấu teddy cũ nát vào lòng, vẻ mặt nhút nhát quan sát biệt thự xa hoa nhà Hiên Viên, Hiên Viên Bạc cùng Hiên Viên Mộ cũng đang đánh giá thiếu niên gầy yếu trước mắt, ánh mắt mang theo hận ý cùng tàn nhẫn.

Thiếu niên không biết hai người nhận nuôi cậu là con của bác trai tốt bụng kia, mà bác trai ấy khi trên đường đi đến cô nhi viện đem đồ chơi đến cho cậu đã không may xảy ra tai nạn xe nghiêm trọng, mà tro cốt của ông cùng với những món quà mua cho cậu đã lẳng lẳng nằm yên ở nghĩa trang xa hoa ngoại ô thành phố.

Đây cũng là lúc nghiệt duyên của hai anh em nhà Hiên Viên cùng thiếu niên bắt đầu, kỳ thực đối với cái

chuyện cầu huyết này mà nói xuất phát từ nguyên nhân hận thù gì cũng không trọng yếu, quan trọng là bên hận có khả năng trả thù hay không, cơ mà, hai anh em nhà Hiên Viên toàn là kẻ hô phong hoán vũ trên mặt thị trường đương nhiên là có năng lực đi trả thù một cô nhi không có chỗ dựa, bất luận là cậu ta có vô tội hay không.

Cánh cửa chậm rãi đóng lại, ngăn cách với ánh mặt trời rực rỡ ở bên ngoài, mà vận mệnh thiếu niên cũng tựa như cánh cửa được thiết kế theo phong cách Gothic này, những vật trang trí nghệ thuật bên trên bị người tùy ý uốn nắn, cong đến cực hạn đã muốn nói lên ý muốn của người thiết kế chúng.

Thiếu niên chịu đủ đau khổ ở cô nhi viện, cho tới bây giờ cũng chưa từng được ai nhiệt tình yêu thương, thiếu niên cũng không sợ chết, nhưng giống với mọi đứa nhỏ khác, cậu sợ đau.

Đêm đầu tiên đi đến biệt thự nhà Hiên Viên, thiếu niên đã bị người làm mang vào phòng tắm, nếu như là tắm rửa một cách thô bạo thì còn trong phạm vi nhẫn nại, nhưng đến khi một ống cao su tàn nhẫn cắm vào hậu huyết, thiếu niên cuối cùng mới hoảng lên.

Nước mắt cùng tiếng khóc cầu xin tha thứ vang lên cũng không khiến bọn họ vì cậu mà ngừng lại, dòng nước lạnh như băng chảy vào tràng đạo ẩm áp, cho đến khi bụng trướng lên thật to, khoảng năm phút sau, bụng thiếu niên xoắn lại mới được họ rút ống ra đem chất lỏng trong tràng đạo đẩy ra ngoài.

Thiếu niên mệt mỏi bị người ta giữ chặt lấy, lại thêm một lần súc ruột thống khổ, rồi lại cứ tiếp tục như vậy thêm một lần cho đến khi nào nước đẩy ra ngoài không còn bất luận chất bẩn nào nữa mới thôi.

Thiếu niên run rẩy được họ lau khô, không đợi cậu ổn định tâm tình liền kéo cậu đến phòng ngủ của Hiên Viên Bạc.

“Loại đồ chơi hạ lưu này không có tư cách bước lên giường.” Khóe môi Hiên Viên Mộ mang theo mỉm cười mê người của một công tử phong lưu, ánh mắt nhìn thiếu niên giống như con hổ lớn tùy thời chuẩn bị nhào lên xé nát con mồi.

Thế là thiếu niên ở trên sàn nhà cứng lạnh như băng chuẩn bị đón nhận lần đầu tiên của cậu.

Ngón tay Hiên Viên Bạc không hề báo trước tiến vào hậu huyết thiếu niên, ở bên trong tràng đạo chuyển động một vòng sau đó rút ra, xem xét một lát, giống như đối với tràng đạo thiếu niên bị thanh tẩy qua nhiều lần vẫn chưa cảm thấy sạch sẽ cho lắm, Hiên Viên Bạc gật gật đầu.

Hai anh em không hề cố kỵ cởi áo tắm, ở trước mặt thiếu niên lồ lộ thân thể cường tráng.

“Liếm đi nào, không thì bị phạt ráng chịu đấy.” Hiên Viên Mộ nắm lấy cằm thiếu niên, đem dã vật thô đen đặt ở bên miệng cậu.

Thiếu niên hoảng sợ trừng to mắt, mím chặt lấy đôi môi, tứ chi không ngừng giãy dụa lấy.

“Thật không ngoan chút nào.” Trong lúc giây giũa, móng tay thiếu niên vô tình quẹt qua khóe môi Hiên Viên Bạc, hấn liếm liếm vết máu bên môi, mùi máu tươi đem đầy lòng thú tính tỉnh lại, hấn bắt lấy cánh tay thiếu niên không ngừng vung ra, ánh mắt hơi nheo lại, dùng sức “rắc” một cái, cánh tay mảnh khảnh liền bị bẻ cong.

“A...” Thiếu niên phát ra tiếng kêu chói tai, mồ hôi lạnh nhảy mắt làm ướt lấy sợi tóc trên trán.

Trong nháy mắt thiếu niên kêu lên thảm thiết ấy, Hiên Viên Mộ liền đẩy dã vật vào trong khoang miệng cậu. Dã vật mang theo mùi tanh đặc trưng cắm thật sâu vào yết hầu thiếu niên, trong cổ họng ần ần buồn nôn, cái lưỡi cố chống đẩy khiến cho kẻ xâm nhập mang đến khít khao khoái cảm, Hiên Viên Mộ lập tức ở trong miệng thiếu niên rút ra cắm vào thật nhanh.

Thiếu niên muốn ngậm miệng lại, lại bị Hiên Viên Bạc nhanh tay xiết chặt cằm, bàn tay to hơi hơi dùng lực, thiếu niên liền đau đớn nhả ra, bắt ép phải mở to miệng.

Lại một hồi đau nhức kéo tới, thiếu niên chịu không nổi bất tỉnh, nhưng rất nhanh phía sau liền truyền tới cơn đau tê tâm liệt phế bắt buộc cậu phải tỉnh lại.

Cự vật Hiên Viên Bạc dữ tợn như một thanh kiếm sắc bén, thật mạnh đấm vào hậu huyệt chưa được bôi trơn, cơn đau ập đến như muốn xé thân thể cậu làm hai mảnh.

kiến trúc Gothic là như thế này đây:

10. Vi Duyệt Giao Cảnh Thụy Nam Đường - Chương 10: Huyết Dạ

Cực hạn đau đớn làm cho thiếu niên muốn hét lên kêu thảm thiết, nhưng lại bị dã vật Hiên Viên Mộ chặn ở trong miệng, muốn vặn vẹo giũa giữa nhưng lại bị cự vật Hiên Viên Bạc giữ lại không thể động đậy, muốn hôn mê, nhưng lại bị bọn họ tàn nhẫn làm cậu đau đến tỉnh lại...

Một tiếng động lặng lẽ vang lên bên tai cậu, thanh âm dần xuống đáy lòng bấy lâu nay lại bật ra...

“Cũng tại ngươi, cũng tại ngươi, nếu không phải ngươi, ta sẽ không bị vứt bỏ...” Thanh âm thật quen thuộc, là ai vậy...

“Nó có cha mẹ, tại sao lại ở cô nhi viện vậy nhỉ?”

“Ai biết được, không biết gặp phải chuyện gì nữa, mà ngay cả cha mẹ nó cũng không muốn nuôi nó...”

“Cũng tại ngươi, tất cả cũng tại ngươi...” Ký ức vốn đã quên nay lại ở trong đầu thoáng hiện lên.

Là ta sai sao?

Cự vật thô đen lại đẩy vào, hậu huyết khít khao phát ra tiếng vang giống như gấm vóc bị người ta xé rách, máu tươi từ trong tràng đạo len lõi chảy ra ngoài...

Ta có tội gì sao?

Dã vật trong miệng vẫn tiếp tục đẩy đưa, hít thở không thông, mắt cũng muốn mờ đi...

Những thứ này đều là ta đáng phải nhận sao?

Hai người ở trên thân thể thiếu niên tùy ý rong ruổi đã không chú ý tới người dưới thân con người nguyên bản trong trẻo bây giờ lại khoác lên một tầng sương mù, thân mình liễu mạng vụn vụn ban nãy cũng ngừng giấy giụa...

Khúc đồng dao ngày nào vẫn còn quanh quẩn ở bên tai...

There was a crooked man,

and he walked a crooked mile,

He found a crooked sixpence against a crooked stile

He bought a crooked cat, which caught a crooked mouse,

And they all lived together in a little crooked house.

(Bài hát There Was A Crooked Man)

(Tác giả dịch)

Một nam nhân lắc lư, đi trên con đường lắc lư.

Tay cầm một đồng sáu xu lắc lư, bước trên bậc thềm lắc lư,

Mua một con mèo nhỏ lắc lư lư,

Mèo con bắt được con chuột lắt lắt lư lư.

Bọn họ cùng nhau ở trong căn phòng lắt lắt lư lư.

...

Ta có tội, đau đớn này là trừng phạt ta đáng phải nhận.

Thiếu niên vô lực tránh thoát chỉ còn biết tự bóp méo tư tưởng của mình, tránh ở một thế giới lắt lư, đem đau đớn là trừng phạt mình đáng phải nhận. Khoái cảm quý dị ập đến, ấu nha chưa ném qua *** liền run rẩy đứng thẳng lên, trên người bị hai nam nhân kịch liệt thao luyện, khiến thân mình thiếu niên trước sau đều bị kích thích, ấu nha non nớt theo động tác của bọn họ mà ma sát lấy sàn nhà cảm thạch lạnh như băng.

“Đúng là tao hóa trời sinh mà.” Hiên Viên Mộ cười nhạt, bàn tay nắm lấy ấu nha nhỏ nhắn của thiếu niên, trên mặt mang theo nụ cười phóng đãng, tay lại tàn nhẫn dùng sức bóp một cái.

Thiếu niên đau đớn cả người run rẩy lấy, nhưng ấu nha trong tay Hiên Viên Mộ lại càng đứng thẳng hơn, rung rung bắn ra đợt dịch thể đầu tiên trong đời, dịch thể nhóp nhép làm ướt cả tay Hiên Viên Mộ.

Thiếu niên bị kích thích phải xuất tinh làm cho tràng đạo không tự chủ được co rút lại, Hiên Viên Bạc gầm lên một tiếng, đem dịch thể nóng bỏng bắn vào trong cơ thể thiếu niên.

Nhìn thấy vẻ mặt nhịn cười của Hiên Viên Mộ, sắc mặt Hiên Viên Bạc đen lại vài phần, trước kia hắn luôn luôn giữ vững tinh thần chiến đấu cứ nhiên bây giờ lại chỉ vờn vện trong vòng năm phút đã tước vũ khí đầu hàng!?

Hiên Viên Bạc mang theo tức giận, bàn tay to bóp eo thiếu niên một cái, cơ hồ như muốn bóp gãy luôn xương sườn thiếu niên, thiếu niên co giật vài cái nhưng trong miệng lại bật ra thanh âm rên rỉ sung sướng, móng nhỏ cũng nhịn không được giống như chó cái thời kỳ động dục mà đong đưa cầu hoan.

“Đúng là một tao hóa ti tiện.” Hiên Viên Mộ chỉ cảm thấy côn thịt trưởng đến phát đau, bên trên còn nổi thêm mấy đạo gân xanh, côn thịt vốn dĩ không nhỏ nay lại trưởng to thêm một vòng.

Hắn đi đến phía sau thiếu niên, đem dã vật cắm vào tiểu huyết nhiễm một mảng lớn máu tươi tràn ra của thiếu niên, sau lại ôm cậu lên ngồi ở trên giường luật động đẩy lên trên.

Tay chân thiếu niên vô lực chỉ có thể bám vào người Hiên Viên Mộ, côn thịt nóng rực liên tục trều sấp thật nhanh. Hai tay Hiên Viên Mộ đặt ở bên hông thiếu niên, đồng thời thắt lưng cũng mạnh mẽ đỉnh lên, thỉnh thoảng lại buông tay thả cậu ngồi phịch xuống, thiếu niên chịu không nổi khoái cảm thét lên, cảm bị trật khớp làm cho thiếu niên không thể khép môi lại, nước bọt không ngừng trào ra làm ướt cả hai hạt đậu đỏ trên ngực.

11. Vi Duyên Giao Cảnh Thụy Nam Đường - Chương 11: Phóng Đăng Câu Dẫn

Trừu sáp không biết bao nhiêu lần, Hiên Viên Mộ mới ở trong cơ thể thiếu niên phóng thích ra ngoài. Dương vật mềm nhũn từ từ rút ra khỏi hậu huyệt, Hiên Viên Bạc thấy thế liền đem thiếu niên ấn ngã xuống giường, hai chân áp ở trước ngực, từ trên cao, đem dục vọng đã sớm cương cứng đâm mạnh vào...

Huynh đệ hai người hệt như dã thú không biết mệt mỏi là gì, thử đủ loại tư thế làm tình, đem toàn bộ thú tính đều phát tiết ở trên thân thể thiếu niên, thẳng đến khi thể lực thiếu niên cạn kiệt hoàn toàn hôn mê bất tỉnh, hai người mới thoả mãn ném thiếu niên ở trên mặt đất, rồi sau đó trở về phòng của mình ngủ.

Cả người thiếu niên đầy vết xanh tím, cầm cùng hai tay bởi vì trật khớp mà sưng tấy lên, hậu huyệt thì vô cùng thâm thẳm, mị thịt như muốn trôi hết ra ngoài, hỗn hợp máu tươi cùng với dịch thể của nam nhân không ngừng chảy ra, cuối cùng khô cạn đọng lại dưới sàn giữa hai chân không cách nào khép lại của thiếu niên.

Thẳng đến sáng sớm ngày thứ hai, người làm bước vào quét dọn nhà cửa mới kéo thiếu niên đi, sau khi tắm rửa qua loa không một chút thương tiếc, thiếu niên bị đưa đến phòng khách bôi thuốc. Mặt bác sĩ tư nhân không chút thay đổi đem thuốc khử trùng trực tiếp rót vào vết thương chồng chất nơi hậu huyệt, thiếu niên đau đớn thét chói tai đang hôn mê cũng buộc phải thanh tỉnh.

Đầu có chút choáng váng, cổ họng khô khốc phẳng phất như muốn toát ra lửa, cầm cùng hai tay đã được nắn lại, nhưng chỉ động một chút thôi đã đau đớn tan lòng nát dạ.

Bàn tay bác sĩ lạnh lạnh chạm lên trán thiếu niên một lát, rồi mới xoay người lấy ra hai viên thuốc hạ sốt, ý bảo thiếu niên nuốt xuống. Thiếu niên đem viên thuốc ngậm vào trong miệng, khoang miệng khô khốc làm viên thuốc không cách nào nuốt xuống.

“Ừm, xin hỏi, có nước không ạ?” Thiếu niên dùng thanh âm khàn khàn mang theo một chút sợ hãi dò hỏi.

“Thiếu gia đã phân phó, trừ bỏ dịch thể đồ ăn nào cậu cũng không được ăn, bao gồm cả nước.”

Thiếu niên chật vật nuốt một chút, ánh mắt dừng ở dưới địa phương nào đó trên chiếc áo trắng tinh, mang theo một chút khát vọng.

Bác sĩ cảm giác được ánh mắt của thiếu niên nóng rực như muốn đem quần áo của mình đâm thủng, nhất thời phần háng như có dòng nước ấm chảy qua. Trên người thiếu niên đầy vết xanh tím ứ đọng, khóe môi rạn nứt, hậu huyệt chịu đủ loại chà đạp đều đã sớm câu dẫn thú tính bấy lâu nay vẫn luôn ngủ đông của bác sĩ, thiếu gia đã phân phó, không cần xem thiếu niên ở trước mắt này là một con người, như vậy mình có thể hưởng thụ một chút trên người cậu ta đúng...

Ý niệm này vừa nhoáng lên làm bác sĩ có chút kích động, dục vọng nam nhân vào buổi sáng cực kì dễ dàng

xúc động nhất thời có chút rục rịch đứng lên. Dương vật cứng cứng đem áo bào trắng tinh của bác sĩ hơi nhô lên, chịu thôi, áo trắng thuần khiết không cách nào che đậy bản năng thức tỉnh của giống đực.

Thiếu niên ở trước mắt này hai thiếu gia vừa mới làm qua, là đã dùng rồi a, nhận thức này làm bác sĩ có một loại cảm giác giống như yêu đương vụng trộm, một chút ý nghĩ sợ sệt càng khiến cho cương vật phía dưới rất nhanh càng đứng thẳng hơn.

Lý trí giả tạo bị dã thú trong lòng kéo xuống, hấn tháo giày, leo lên giường. Hai chân dang ra quỳ ở trước mặt thiếu niên, kéo quần xuống, cương vật ngay lập tức liền nhảy ra đánh vào trên mặt thiếu niên.

Thiếu niên chủ động mở miệng ngậm chặt lấy côn thịt bác sĩ, đầu trước sau đóng đưa, phun ra nuốt vào dục vọng bác sĩ.

“Tao hóa... A... Cái miệng nhỏ nhắn thật lợi hại...” Về mặt bác sĩ đã hoàn toàn nhìn không ra bộ dáng đứng đắn như trước nữa, hai tay nắm chặt lấy tóc thiếu niên, giật đầu cậu, làm cậu ngậm càng sâu vào bên trong.

Thiếu niên đói khát mút côn thịt bác sĩ, muốn nhanh một chút hút dịch thể ra để hóa giải cơn khát trong lòng, bởi vậy đặc biệt cố sức, cái lưỡi liếm loạn lên lỗ nhỏ đầu đỉnh bác sĩ, đem chất lỏng đang rỉ ra kia toàn bộ nuốt vào.

“Các người đang làm gì vậy!” Cửa phòng khách đột nhiên bị đá văng, nhìn đến cảnh tượng *** đang trong phòng, Hiên Viên Mộ hét lớn một tiếng.

Bác sĩ bị dọa sợ côn thịt lay động vài cái, dịch thể tanh tươi lập tức phun ra, thiếu niên vui mừng kêu một tiếng, đem dịch thể cùng với viên thuốc đang ngậm trong miệng nuốt xuống, còn muốn liếm thêm một chút nhưng dục vọng bác sĩ đã nhuyễn mềm xuống.

đừng ai oán bé nha, bé đơn thuần quá, không hiểu mình đang làm cái gì đâu TTTT chuẩn bị ngược tiếp nè

12. Vi Duyên Giao Cảnh Thụy Nam Đường - Chương 12: Phòng Tắm

Bác sĩ hốt hoảng kéo quần lên, chỉ lấy thiếu niên trên giường, run run nói: “Là nó, là nó câu dẫn tôi!”

Hiên Viên Mộ hồ nghi nhìn về phía thiếu niên, tối hôm qua bị dày dọ một thân thương tổn, sao lại có khả năng đi câu dẫn người khác? Nhưng là thiếu niên cũng không có phản bác, trên mặt mang theo thần sắc mê mang cùng thỏa mãn, cái lưỡi thăm dò, đem dịch thể còn sót lại ở bên môi liếm sạch sẽ, như là đang thưởng thức mỹ vị gì đấy.

“Đồ dê tiện!” Hiên Viên Mộ mày kiếm dựng thẳng, mặc dù là xuất phát từ trả thù mới cường bạo thiếu niên, nhưng nhìn thấy thiếu niên không chút để ý vì nam nhân khác khẩu giao, Hiên Viên Mộ vẫn cảm

nhận được sỉ nhục bị đội nón xanh. Hấn bước nhanh đến phía trước, một phen túm chặt lấy tóc thiếu niên kéo cậu xuống giường, một đường lôi ra khỏi phòng khách, thân mình thiếu niên trần truồng cứ như vậy bị kéo đi.

Một cước đá văng cửa phòng tắm, Hiên Viên Mộ đem cậu ném vào bồn tắm lớn, vịn vòi phun, dòng nước lạnh như băng đổ ập xuống tưới ở trên thân thể thiếu niên, thiếu niên run lấy bầy, bởi vì phát sốt mà mặt đỏ bừng cùng cánh môi mất đi huyết sắc.

“Hấn chạm vào nơi nào của ngươi? Nói!” Hiên Viên Mộ giống như ác ma bị thuộc hạ không phục tùng, rít gào lên.

Những vết xanh tím tối hôm qua lưu lại ở trên cơ thể thiếu niên vô tình trở thành chứng cứ phản bội cậu, bàn tay to không chút nào thương tiếc loạn nhéo trên cơ thể thiếu niên, Hiên Viên Mộ tức giận hận không thể xé nát thiếu niên.

“Để ta rửa dùm ngươi!” Hiên Viên Mộ cầm lấy vòi hoa sen, đem vòi phun vịn xuống hết cỡ, dòng nước lạnh băng theo đường ống plastic trào ra, Hiên Viên Mộ đem đầu ống nhét vào khoang miệng thiếu niên, lần lượt cọ rửa mấy lần.

[làm tới đây tự dừng nhớ tới bộ Lừa Dối, cũng có chi tiết hành hạ nàyT.T]

“Khụ khụ... Ah...” Dòng nước liên tục rót vào khí quản, thiếu niên lớn tiếng ho khan. Hiên Viên Mộ lại nhất quyết không tha dè lại đỉnh đầu giấy dựa của thiếu niên, tiếp tục bắt buộc thiếu niên súc miệng.

Bị bắt nuốt vào không ít nước lạnh, thân thể thiếu niên run lên.

“Hấn còn chạm vào chỗ nào nữa?” Hiên Viên Mộ gầm lên, cũng không cho thiếu niên cơ hội trả lời, dòng nước lạnh vẫn tiếp tục cọ rửa thân thể đơn bạc của thiếu niên, “Nơi này có không, còn nơi này, nơi này!”

Mỗi lần Hiên Viên Mộ chỉ một chỗ, dòng nước liền theo đó tưới lên, ngực, bụng, giữa hai chân, trong bắp đùi... Thân thể thiếu niên theo bản năng tránh né, co rúm lại, Hiên Viên Mộ lôi cậu lại, tứ chi duỗi thẳng ra, bắt buộc tiếp nhận dòng nước cọ rửa.

Đôi môi thiếu niên xanh tím mấp máy, một câu cũng nói không nên lời. Hiên Viên Mộ lại không có ý dừng tay, cuối cùng vòi nước trong tay chuyển tới vết thương chồng chất nơi cúc huyết.

“Còn chỗ này nữa” Ngón tay Hiên Viên Mộ thăm dò vào cúc huyết thiếu niên, độ ẩm bên trong làm hấn nhớ lại cực hạn hưởng thụ tối hôm qua, cái loại cảm giác không hề cổ kỳ phát tiết này mang tới thoải mái tràn trề mà ở trên thân người khác không cách nào cảm nhận được, thiếu niên giãy giụa, rên rỉ, gào khóc, vịn vịn, mỗi một động tác, đều phát ra từng tiếng vang giống như liều thuốc tình cao nhất, đủ để khiến bất kỳ một nam nhân bình thường nào phóng xuất ra dã thú trong lòng.”Ngươi dùng nơi này để câu dẫn nam nhân phải không?”

Ông nước ngay lập tức sáp nhập vào hậu huyết thiếu niên, dòng nước lạnh ngắt không ngừng ủa vào tràng đạo, thân mình thiếu niên gãy mạnh một cái, nhưng vẫn không cách nào ngăn cản nước lạnh liên tục không ngừng rót vào trong thân thể mình.

Bụng trướng lên thật to, tràng đạo không chịu nổi sức ép bên trong cơ hồ như muốn vỡ tung ra, khi dòng nước đánh sâu vào trong, ấu nha thiếu niên lại rung động đứng thẳng.

Thiếu niên nửa tỉnh nửa mê chỉ cảm thấy toàn thân không có nửa điểm ấm áp, ngũ tạng lục phủ giống như bị đóng băng lại, theo bản năng đi tìm chỗ ấm áp.

Thiếu niên ôm lấy cánh tay Hiên Viên Mộ, như là bầu vú thanh gỗ trôi lạc trên dòng nước xiết. Hiên Viên Mộ dừng một chút, cuối cùng từ từ đem ông nước rút ra.

Nước bên trong không ngừng tràn ra ngoài, cảm giác bài tiết thoải mái làm ấu nha thiếu niên càng thêm cương cứng.

“Đây là cái gì?” Hiên Viên Mộ bóp chặt ấu nha thiếu niên, khó có thể tin chất vấn, “Quả nhiên là *** đang, bị ông nước cắm vào như thế mà còn cương lên được.”

Thương tiếc dâng lên trong lòng vì màn này mà hoàn toàn tiêu tán, Hiên Viên Mộ bước vào bồn tắm lớn, đem hai chân thiếu niên kẹp ở trước ngực, lưng thiếu niên dán lên đáy bồn tắm lớn không khỏi nhếch miệng lên, hai chân bị cưỡng chế tách ra lộ rõ hậu huyết đang khấn trương không ngừng co rút.

13. Vi Duyên Giao Cảnh Thụy Nam Đường - Chương 13: Bồn Tắm Lớn

Dã vật giống như lưỡi dao sắc bén sáp nhập vào hậu huyết thiếu niên, miệng vết thương vừa mới khép lại lại lần nữa rách ra, máu tươi theo hung khí to lớn rút ra cắm vào mà tuôn ra ngoài, nhiễm đỏ nước trong bồn tắm.

Thiếu niên trong lòng vạn vạn cam chịu đem đau đớn chuyển hóa thành khoái cảm, *** đang kêu to: “Ah... A... sâu quá...”

Hiên Viên Mộ thấy thiếu niên vốn nên thống khổ không biết liêm sỉ ngâm kêu như thế, không khỏi nhú mày, nhưng hắn vẫn không nghĩ nhiều, chỉ cho rằng thiếu niên dưới thân quá mức *** đang. Ánh mắt Hiên Viên Mộ mang theo khinh bỉ, động tác dưới háng càng hung mãnh hơn, nhìn thấy vẻ mặt thiếu niên vừa thống khổ vừa vui thích, hắn chán ghét nâng thiếu niên lên, lưỡi dao sắc bén vẫn cắm trong hậu huyết, xoay mình cạo lại, đục vọng Hiên Viên Mộ ma sát vách tường hậu huyết, máu tươi xuôi theo chỗ hai người kết hợp chảy ra.

Hiên Viên Mộ bị ma sát mãnh liệt mang tới khoái cảm thiếu chút nữa đã bắn ra, đè lại lưng thiếu niên, hung hăng đâm vào. Thiếu niên cúi người nằm sấp ở trong bồn tắm, bị nam nhân va chạm lúc lên lúc

xuống, đầu không ngừng đung đưa chìm dần vào trong nước, muốn giãy dựa ngẩng đầu lên để hô hấp, lại bị dã vật trong cơ thể đỉnh một cái liền chìm luôn trong bồn.

Nam nhân phía sau nhanh chóng rút ra cắm vào làm thiếu niên căn bản không thở nổi, nước tràn vào khí quản làm thiếu niên ho kịch liệt.

So với thiếu niên như người rơi xuống địa ngục, Hiên Viên Mộ giờ phút này lại như người ở trên thiên đường, thiếu niên dưới thân siết chặt hậu huyết, bởi vì phát sốt mà trằng đạo có vẻ càng thêm ấm áp, thiếu niên ho khan làm trằng đạo co rút lại, làm cho Hiên Viên Mộ mất hồn không giống các cuộc yêu trước kia, hai mắt hấn đỏ đậm, hoàn toàn mất khống chế.

Không đủ, dù có chết trong cuộc yêu này hấn cũng cam nguyện!

Hiên Viên Mộ giống như dã thú phát cuồng gầm nhẹ, hai tay giữ lấy eo thiếu niên, hạ thân giống như máy đóng cọc lực đạo mười phần đóng vào hậu huyết, lưỡi dao sắc bén hoàn toàn nhập vào hậu huyết thiếu niên, tiểu huyết tiếp nhận dã vật kéo căng đến cực hạn, cho dù là vậy Hiên Viên Mộ vẫn cảm thấy chưa đủ, bàn tay của hấn dùng sức nhéo mông thiếu niên, lực đạo gần như muốn đem thiếu niên gầy yếu xé thành hai nửa, hai viên bì không ngừng đập vào mông thiếu niên, hấn không thể chen vào hậu huyết hưởng thụ cảm giác mất hồn ấy.

Mặc dù Hiên Viên Mộ là một nam nhân tinh lực tràn đầy nhưng trong trận hoan ái kéo dài kịch liệt này cũng cảm thấy thể lực có chút chống đỡ không nổi, nùng tinh cực nóng bắn sâu vào trằng đạo thiếu niên, Hiên Viên Mộ thở hổn hển nằm sấp ở trên người thiếu niên nghỉ ngơi.

Hô hấp cuối cùng cũng vững vàng, Hiên Viên Mộ rút dã vật ra, máu tươi cùng dịch thể của nam nhân từ trong tiểu huyết không thể khép lại của thiếu niên chảy ra ngoài.

Hiên Viên Mộ bước ra khỏi bồn, đi đến trước cửa phòng tắm, đang muốn vươn tay đẩy cửa, phía sau lại truyền đến tiếng ho khan yếu ớt.

Đầu thiếu niên vẫn đang chìm trong bồn tắm, giãy dựa ngẩng đầu lên để hô hấp, nhưng tứ chi lại xụi lơ căn bản không thể tự chống đứng dậy, thiếu niên liền ở trong bồn tắm sặc nước, dần dần mức độ thiếu niên giãy giụa càng ngày càng nhỏ...

Hiên Viên Mộ tay cầm nắm cửa, do dự một chút, cuối cùng xoay người trở lại bên cạnh bồn tắm lớn, mở ống thoát nước trong bồn tắm lớn ra, dòng nước pha thêm chút máu tươi của thiếu niên cũng theo đó rút ra ngoài.

Hiên Viên Mộ nhú mi nhìn thiếu niên nằm sấp trong bồn tắm vẫn không nhúc nhích, quả thật là vô cùng thâm hiểm, vốn dĩ trên người cậu đầy những vết xanh xanh tím tím bây giờ lại thêm không ít vết thương mới, ở trong bồn tắm va chạm làm vết thương tụ huyết, bị Hiên Viên Mộ trong cơn kích tình nhéo cho bầm tím, rồi giãy giụa làm xước da... Toàn thân cao thấp không có chỗ nào tốt.

Hậu huyết càng dọa người hơn, miệng huyết đầy máu căn bản không cách nào khép lại, máu tươi cùng dịch thể không ngừng trào ra.

Hiên Viên Mộ nhìn thiếu niên lẳng lặng nằm ở trong bồn tắm, lát sau, mang theo cẩn thận chính mình cũng không phát giác, vươn tay thăm dò hơi thở thiếu niên.

Hơi thở yếu ớt nếu không phải cẩn thận thăm dò căn bản không thể nhận ra, nhưng lại làm cho Hiên Viên Mộ thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Này, chưa chết thì dậy đi.” Hiên Viên Mộ tức giận nói, “Nửa chết nửa sống diễn cho ai xem.”

Hiên Viên Mộ thô bạo giật lấy cánh tay phải của thiếu niên, đem thiếu niên từ trong bồn tắm đẩy ra ngoài, thiếu niên đang bất tỉnh ngực va vào thành bồn tắm, miệng nhỏ khe phun ra một ngụm máu tươi, thân thể mềm yếu ngã xuống đất.

14. Vi Duyên Giao Cảnh Thụy Nam Đường - Chương 14: Đông Ái [1]

Đông ái: đau và yêu

Thiếu niên phun ra máu làm Hiên Viên Mộ hoảng sợ, thấy thân mình thiếu niên xụi lơ ngã quỵ trên đất, liền vội vàng vươn tay ôm lấy, bế thiếu niên lên, vội vã đi tìm bác sĩ gia đình.

Lướt qua đại sảnh, đã thấy Hiên Viên Bạc đang ăn điểm tâm. Nhìn thấy Hiên Viên Mộ ôm thiếu niên cả người toàn vết thương trong ngực, không khó đoán ra vừa rồi trong phòng tắm đã xảy ra chuyện gì. Hắn nhíu mày nhắc nhở: “Công ty đang có nhiều chuyện phải giải quyết đây, chú không cần phải ở đây lãng phí thời gian như vậy.”

Bước chân Hiên Viên Mộ thoáng ngừng lại một chút, đem thiếu niên trong lòng giao cho quản gia đang đứng bên cạnh, nhìn thấy bộ dáng không hề hay biết gì của thiếu niên, nghĩ muốn nói cho quản gia thiếu niên vừa mới phun máu cần cho bác sĩ khám kỹ một chút, nhưng khi thấy Hiên Viên Bạc mang theo thần sắc bất mãn nhìn mình, lời muốn thốt ra liền nuốt trở vào, biểu tình không quan tâm nói một câu: “Đừng làm cho nó chết.”

Quản gia liền ôm thiếu niên đi tìm bác sĩ, bác sĩ thấy thiếu niên lại bị đưa đến trước mắt, trong lòng sợ hãi, vẻ mặt đáng sợ của Nhị thiếu gia hồi nãy làm hắn đứng ngồi không yên, nghe được quản gia thuật lại lời của Nhị thiếu gia, chỉ cần lưu lại cái mạng cho thiếu niên là được rồi, bác sĩ nhìn thiếu niên hôn mê trên giường tựa như đang nhìn quả bom hẹn giờ.

Hắn cũng không dám chạm vào thiếu niên trên giường, qua loa cầm mấy viên hạ sốt nhét vào miệng thiếu niên, lúc dứt nước vào thiếu niên có chút kháng cự, hắn hung ác bóp lấy cằm thiếu niên rót vào.

Bác sĩ biết đã gần hai ngày nay thiếu niên không có ăn uống gì, nhưng hắn không biết các thiếu gia có đồng ý cho nó đồ ăn không, cũng không có can đảm đến hỏi, đành phải tiêm một ống đường gluco qua loa cho xong. Thậm chí vết thương trên người và hậu huyệt, từ đầu đến cuối hắn cũng không dám xem.

Không biết là do tác dụng của thuốc hay do từ nhỏ đã chịu biết bao tra tấn mà sức lực thiếu niên lại mạnh như vậy, nằm nửa ngày cuối cùng nhiệt độ trên người thiếu niên cũng giảm dần, bác sĩ sờ trán thiếu niên thở hắt ra một hơi.

Cả ngày nay Hiên Viên Mộ vẫn không tài nào làm việc được, trong đầu hắn không ngừng hồi tưởng lại buổi hoan ái sáng khoái sáng nay, từ trước đến nay vô số tuần nam nữ leo lên giường Hiên Viên Mộ, loại nào hắn cũng đều đã từng thử qua nhưng hắn chưa bao giờ nghĩ tới cư nhiên lại có cuộc yêu không hề cố kỵ như thế, trong nháy mắt xuất tinh ấy, dường như linh hồn của hắn cũng theo dịch thể bắn ra ngoài.

Trong cơ thể thiếu niên quả thật mất hồn không thể dùng ngôn ngữ hình dung, Hiên Viên Mộ cảm thấy bụng dưới dâng lên một dòng nhiệt lưu, dưới háng đau nhức, hắn cương rồi.

Cùng lúc đó, tại biệt thự nhà Hiên Viên...

Bác sĩ thấy thiếu niên đã hạ sốt, tự giác dặn dò vài câu, hắn ôm lấy hộp thuốc, vội vàng rời khỏi phòng khách, sợ Nhị thiếu gia nhìn thấy mình cùng thiếu niên quá thân cận thì nhớ tới chuyện hồi sáng.

Sau khi bác sĩ đi không lâu, cửa phòng khách khẽ mở ra, một bóng đen chen vào trong.

Lưu Ngô là lái xe cho nhà Hiên Viên, là lái xe cho Nhị thiếu gia Hiên Viên Mộ, nhưng Hiên Viên Mộ thích tự mình lái xe hơn, thế nên Lưu Ngô là tên rảnh rỗi nhất nhà Hiên Viên, nhà Hiên Viên sự nghiệp to lớn cũng không để ý phải nuôi một hai người rảnh rỗi, huống chi Lưu Ngô chỉ là con quần gia.

Bọn hạ nhân bởi vì quan hệ của hắn với quần gia nên đều đối xử với Lưu Ngô khách khí ba phần, Lưu Ngô thường xuyên ở trong biệt thự nhà Hiên Viên đi dạo lung tung cũng không có ai ngăn cản. Tối hôm qua Lưu Ngô nghe được phòng ngủ có tiếng vang, lá gan lớn liền nhìn lên qua khe cửa, vừa nhìn liền thấy một hồi xuân cung sống, thiếu niên gầy yếu bị hai nam nhân thay nhau đâm chọc, tính khí to lớn rút ra cắm vào hai cái miệng trước sau của thiếu niên, cảnh tượng *** loạn làm Lưu Ngô trợn mắt há hốc mồm.

Phát hiện thiếu gia cũng không để ý gì tới thiếu niên, nhất thời một ý niệm to gan hiện lên trong đầu Lưu Ngô.

Chờ bác sĩ rời khỏi phòng khách, Lưu Ngô nhìn trái nhìn phải thấy không có ai, liền lách mình đi vào.

15. Vi Duyên Giao Cảnh Thụy Nam Đường - Chương 15: Đông Ái [2]

Lưu Ngô xốc chần trên người thiếu niên lên, thân mình thiếu niên trần truồng liền lộ ra trước mắt, hết như tối hôm qua hắn thấy vậy, trên da thịt nhẵn mịn hiện đầy dấu vết ái dục, mỗi một chỗ bầm tím, vết máu đều để lộ hơi thở *** mị phóng đảng.

Lưu Ngô hết như con sói cực kỳ đói, hắn bỏ nhào về phía thiếu niên trên giường không chút năng lực phản kháng, bàn tay to không hề cố kỵ chà đạp da thịt thiếu niên, nhất là nơi tư mật của thiếu niên. Tàn nhẫn nhéo hai hạt đậu đỏ trước ngực thiếu niên, thô lỗ vuốt ve hai cánh mông, thậm chí còn đói khát cắn phần thịt non giữa hai bắp đùi.

Nhưng cho dù là vậy, Lưu Ngô vẫn không thể cương nổi. Sự thật là trong một lần say rượu mất trí, muốn cưỡng bạo thiếu nữ, sau cùng bị người bị hại trong quá trình phản kháng kịch liệt đá vào háng, từ đó Lưu Ngô không còn sinh dục được nữa.

Cho đến tối hôm qua, khi nhìn thấy cảnh tượng thiếu niên bị hai vị thiếu gia áp ở dưới thân, cơn thịnh của hắn lại có phản ứng.

Lưu Ngô quả thực mừng rỡ như điên, cho dù sợ hai vị thiếu gia nhưng hắn vẫn muốn thử một lần trên thân thể thiếu niên, tìm về cảm giác tình ái.

Nhưng khi thử trên thân thiếu niên, mãi vẫn không thấy nơi đó của hắn có phản ứng. Lưu Ngô từ trong túi lôi ra một cây gậy mát xa đã sớm chuẩn bị từ trước, gậy mát xa to cỡ cánh tay của trẻ con, toàn thân đen như mực, mặt trên còn gồ ghề đầy dữ tợn.

Lưu Ngô tách hai chân thiếu niên ra, đem gậy mát xa lớn đâm vào hậu huyệt thiếu niên.

“A... Ô... Ah...” Thiếu niên đang hôn mê cảm giác hậu huyệt bị xé rách thoáng chốc liền bình tĩnh, theo bản năng há mồm thét chói tai, lại bị Lưu Ngô gờ tay bịt miệng, tiếng thét chói tai bị chặn lại trở thành tiếng rên rỉ ái muội.

Hai chân Lưu Ngô đè hai chân thiếu niên đang giãy giụa quơ loạn xạ, một tay bịt miệng thiếu niên, một tay cầm gậy mát xa không ngừng rút ra cắm vào hậu huyệt thiếu niên. Cứ như vậy, hai chân Lưu Ngô cũng tách ra, tay cầm gậy mát xa ngay chỗ háng mình, gậy mát xa đâm chọc lại giống như phân thân của hắn đang thao tiểu huyệt, cảnh tượng *** mỉa làm Lưu Ngô có cảm giác như chính mình đang thật sự thao thiếu niên.

Loại ảo giác cường điệu này làm hạ thân Lưu Ngô dâng lên một cổ khoái cảm quỷ dị.

“Chật quá... Hô...Thật sướng...” Lưu Ngô thở gấp nặng nề, ***g ngực phập phồng lên xuống, giống như lần đầu tiên được thao người khác.

Cả người thiếu niên mềm nhũn căn bản vô lực phản kháng, chỉ biết nức nở thừa nhận.

“Được rồi, bảo bối ngoan ngoãn, để đại ca ta yêu thương em nha.” Lưu Ngô trên mặt mang theo nụ cười *** đáng đáng khinh, cánh tay hung hăng dùng lực, đâm gậy mát xa vào tràng đạo thiếu niên đến lún cán.

Hai mắt thiếu niên mở lớn, cậu có cảm giác như mình đã bị đâm thủng rồi, tràng đạo cùng lục phủ ngũ tạng đều bị cây gậy lớn kia đâm hồng luôn rồi.

“Đau lắm đúng không ” Lưu Ngô cười *** đáng, “Đau là phải rồi, không đau thì sao được yêu chứ? Nào, để đại ca hảo hảo yêu em!”

Đau sẽ được yêu sao...

Thiếu niên đau đến cực hạn, thần kinh đã sớm chết lặng, trong đầu trống rỗng chỉ quanh quẩn một câu này. Từ khi ra đời đã bị cha mẹ chán ghét, bị vứt đến cô nhi viện sau đó lại bị khi dễ, thiếu niên luôn luôn khát vọng mình được yêu thương, lại chưa bao giờ hiểu rõ làm thế nào để được yêu.

Đau sẽ được yêu sao...

Cái bạt tai của mẹ, cái đá của cha, cái đánh của những đứa trẻ khác trong cô nhi viện, cùng với hai ngày nay bị hai anh trai áp ở dưới thân làm chuyện rất đau rất đau, đều là yêu sao...

Hóa ra, bản thân mình luôn được người khác yêu mến.

Lưu Ngô gầm nhẹ một tiếng, hạ thân ướm một mảnh, dùng gậy mát xa thao thiếu niên lại có thể khiến hắn trực tiếp đạt đến cao trào. Lưu Ngô nằm sấp trên người thiếu niên thở gấp, tay bịt miệng thiếu niên cũng mềm nhũn trượt xuống, thất thần nên hắn không có phát hiện, trên mặt trắng bệch của thiếu niên thế nhưng lại mang theo nụ cười mím hạnh phúc.

Uầy đau lòng:<

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/yeu-thuong-vi-duyen-giao-canh-thuy-nam-duong>